

Sv. Alberta draudzes ziņas

2026. gada oktobris, Nr. 170

Miers un labums!

Pāvests Leons XIV ir izsludinājis svētā Franciska jubilejas gadu, svinot astoņsimtgadi kopš viņa nāves. Jubilejas gada laikā no 2026. gada 10. janvāra līdz 2027. gada 10. janvārim ikviens ticīgais kristietis ir aicināts sekot Asīzes svētā piemēram un kļūt par dzīves svētuma paraugu un pastāvīgu miera liecinieku. Baznīca svētā Franciska pāreju jeb *“transitus”* uz Tēva mājām svin 4. oktobrī, un

šogad šī diena iekrīt svētdienā. Brālim Franciskam attiecības ar nāvi bija neparastas, ne velti viņš “Saules dziesmā” dziedāja par māsu Nāvi. Šī dziesma ir par gaismu, bet tā radās dziļas nakts tumsā. Savas dzīves izskaņā, nepilnu 44 gadu vecumā, viņš bija fiziski izsmelts un vājš, un viņam līdz nāvei bija palikuši pāris gadi. Viņš kļuva gandrīz akls, un neciešamas galvassāpes nelika viņam mieru un neļāva izgulēties. Svētā Klāra pie Sv. Damiāna baznīciņas sagatavoja Franciskam tumšu celli atpūtai, lai gaisma nekairinātu viņa acis, un tur viņš uzturējās piecdesmit dienas. Fiziskām ciešanām pievienojās raizes par brāļu lielo pulku, kuru Kungs viņam deva, un viņu misiju darbu pasaulē. Viņš nekad nebija juties tik nabadzīgs un iztukšots. Šo ilgo bezdarbības dienu laikā Franciska priekšā paslīdēja visa dzīve – viss, ko Kungs viņam bija darījis un kā viņš Kungam bija atbildējis.

Pirms aptuveni 25 gadiem tajā pašā vietā Francisks dzirdēja balsi: “Ej un atjauno manu namu, kas ir drupās!” Tagad viņš varēja atskatīties uz visiem neskaitāmi daudzajiem notikumiem. Šajās dienās viņa dvēselē ienāca Kunga gaisma un ļāva viņam lietas uzlūkot jaunā veidā. Tas bija kā Lieldienu rīts, un visa pasaule likās kā Dieva godības apņemta. Vairs nebija laika pievērsties sev, vaimanāt, atskatīties uz savu dzīvi vai aizsapņoties par ko citu. Tagad tas bija pateicības, svētku un dziesmu laiks kopā ar visu radību. Francisks sāka dziedāt “Saules dziesmu”, kurā viņš svinēja debesu un zemes vienību. Tā bija jaunā cilvēka, jaunās radības dziesma, kas

ir Dieva žēlastības un godības pārveidota un apņemta; tā bija samierināta un pestīta cilvēka dziesma. Svētā Franciska jubilejas gadā šo dziesmu dzirdam biežāk, un mūsu draudzē īpaši svinīgi to dziedāsim 4. oktobra svētdienā, kad pēc Svētās Mises pulksten 11.00 vēlāk turpināsim lūgties ar seno “Transitus” dievkalpojumu, kurā pieminam sv. Franciska nāves brīdi.

br. Jānis

Leons XIV: Progress atbilst Dieva nodomam

Vispārējā audience (@VATICAN MEDIA)

“Brāļi un māsas, labdien!

Turpinot pārdomas par Vatikāna II koncila pastorālo konstitūciju *Gaudium et Spes*, mēs esam nonākuši pie pirmās daļas trešās nodaļas, kurai ir intriģējošs virsraksts: “Cilvēka darbība

pasaulē". Pamatjautājums ir šāds: kāda ir cilvēka darba vērtība pasaulē un līdz ar to arī tehniskā, sociālā un zinātniskā progresa vērtība? Vērts atcerēties, ka nepilnus četrus gadus pēc koncila noslēguma, 1969. gadā naktī no 20. jūlija uz 21. jūliju, cilvēks pirmo reizi spēra kāju uz Mēness.

Radīts pēc Dieva attēla un līdzības, cilvēks ir progresa subjekts. Ar brīvību un saprātu viņš paplašina savas zināšanas, tādējādi veicinot visas sabiedrības attīstību. Mēs to labi redzam, raugoties uz dzīves apstākļu uzlabošanas gadu ritējumā. Patiešām, kā teikts dokumentā, "daudzus labumus, kurus kādreiz cilvēks gaidīja no augstākiem spēkiem, šodien viņš gūst ar savu iniciatīvu un saviem spēkiem" (33).

Daži domātāji ir attēlojuši zinātnisko un tehnisko progresu kā kaut ko tādu, kas vājina cilvēka attiecības ar Dievu līdz pat tādām līmenim, ka liek tām izskatīties liekām, vai pat kā kaut ko pretēju kristīgajai ticībai. Un šī interpretācija izraisīja izmaiņas veidā, kā mūsdienu cilvēks uzlūko pasauli, salīdzinot ar iepriekšējiem gadsimtiem. Šāds aizspriedums ir īpaši izplatīts tajā Rietumu kultūras daļā, kas zaudējusi saikni ar kristīgo Atklāsmi. Postkristīgajā humānistiskajā domā cilvēks un Dievs kļūdaini tiek attēloti kā sāncenši: lai apliecinātu savas zināšanas, savu brīvību un savu progresu, tiek uzskatīts, ka cilvēkam ir jāatbrīvojas no Dieva. Tomēr, noliedzot attiecības ar Dievu, tiek zaudēta arī iespēja apliecināt cilvēka personības transcendentu vērtību. Tā ir "ateistiskā

humānisma traģēdija”, ko precīzi raksturojis viens no vadošajiem Vatikāna II koncila teologiem Anrī de Ļubaks.

Koncils vēlas sniegt skaidru atbildi: “Ticīgajiem, – apstiprina *Gaudium et Spes*, – nav šaubu par to, ka cilvēku individuālie un kolektīvie centieni, milzīgās pūles, kuras viņi gadsimtu gaitā ir ieguldījuši, lai uzlabotu savus dzīves apstākļus, atbilst Dieva nodomam” (34). Pastorālā konstitūcija skaidro, ka “kristieši neuzskata, ka darbi, kurus cilvēki veic, liekot lietā savas dotības un spēkus, būtu pretrunā Dieva varenībai vai ka saprātīgās radības tādējādi konkurētu ar Dievu. Tieši otrādi – viņi ir pārliecināti, ka cilvēces sasniegumi ir Dieva diženuma zīme un Viņa neizdibināmā nodoma auglis. Būtībā Dievs ir ielicis vīrieša un sievietes rokās radību, kas vēl atrodas *statu viae* stāvoklī, proti, ceļā, attīstības procesā, lai viņi ar savu gudrību un apdomīgo rīcību vestu to līdz pilnībai.

Šeit ir svarīga atsauce uz lemiesošānos noslēpumu. Cilvēce un līdz ar to arī darbs, progress un radīto lietu autonomija netiek absorbēta vai iznīcināta saskarsmē ar Dievu, bet gan uzņemta savā pilnībā, turpinot Kristū būt brīvai un darbīgai: jo tieši Viņā tā atrod pilnīgu patiesību un brīvību. Turklāt Euharistijas svinēšanā cilvēka darba auglis, ko simbolizē maize un vīns, katru dienu tiek nolikts uz altāra, lai tiktu pārvērsts Kristus Miesā un Asinīs.

No šāda skatu punkta izriet svarīga patiesība: lai satiktu Dievu, cilvēkam nav jāatsakās no zemes lietām, bet viņš var pilnībā dzīvot saskaņā ar savu aicinājumu, veicot savus ikdienas darbus un tos

svētdarot. Kristieši, tāpat kā visi citi, ir iesaistīti cilvēku pilsētas veidošanā, tiecoties uz visu lietu galīgo mērķi un tikšanos ar Dievu, kā arī atgādinot par šo galīgo mērķi tiem, ar kuriem viņi kopīgi izdzīvo progresa, zinātnes un dzīves notikumus.

Protams, laicīgais progress ir rūpīgi šķirams no Kristus valstības pieaugšanas; tomēr koncils uzsver, ka “šim progresam ir liela nozīme arī attiecībā uz Dieva valstību, ciktāl tas var palīdzēt labāk organizēt cilvēku sabiedrību. Visus lieliskos dabas un mūsu pūļu augļus pēc tam, kad būsīm tos izplatījuši virs zemes Kunga garā un saskaņā ar Viņa baušļiem, mēs atkal atradīsim, bet jau attīrītus no visiem sārņiem, apgaismotus un pārveidotus” (39).

Visbeidzot, atcerēsimies, ka, lai veidotu autentisku progress, tam ir jābūt mīlestības iedvesmotam un virzītam. Tikai tā to varēs izmantot cilvēka cieņas aizsardzībai un visu cilvēku, īpaši vistrūcīgāko, dzīves apstākļu uzlabošanai.

Dārgie brāļi un māsas, Vatikāna II koncils aicina mūs dalīties zināšanu un prasmju maizē, lai ikviens cilvēks un ikviena tauta varētu attīstīt savu potenciālu un lai mēs ar Dieva palīdzību kopīgi veidotu labāku nākotni.”

Silvija Krivteža

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2026-09/gaudium-et-spes-leons-xiv-progress-audience-kateheze.html>

Svētceļojums uz Aglonu kājām 2026

Svētceļojums uz Aglonu kājām. Kāds tas bija šogad? Ar ko tas bija īpašs? Mēs atkal izgājām jaunu maršrutu.

Šoreiz Aizkraukle – Sērene – Sunākste – Viesīte – Aknīste – Subate – Ilūkste – Lociki (Naujene) – Ambeļi – Aglona. Bet tā kā esam piesaistīti naktsmājām skolās un kultūras namos, ir vietas, kurās atgriežamies atkal. Piemēram, Sunākstē esam nakšņojuši vairākas reizes. Parasti tas bija skolā. Tagad skola ir slēgta, un mums naktsmājas iedeva Sunākstes Saieta nams. Mājīgs, sakopts klubs ar smaidīgu, viesmīlīgu saimnieci Vinetu. Vairākkārt esam gulējuši Lāču pamatskolā, Locikos, labiekārtotā sporta zālē (ar dušām) – paldies direktoram Andrim. Aknīstē naktsmājas dabūjām senatnīgās draudzes telpās ar senatnīgu iekārtojumu, senām mēbelēm un labiekārtotu sabiedrisko tualeti pilsētiņas centrā.

Šīgada svētceļojums bija saistīts ar svētā Franciska jubilejas gadu. Pārstāvēt vienu no šīgada svētceļošanas vietām – Svētā Alberta baznīcu Rīgā –, apmeklējām Svētā Franciska baznīcu Viesītē. Paldies Viesītes draudzei un prāvestam Arnim Vizbelim, kas deva iespēju draudzes telpās uz vairākām dienām iekārtot virtuvi. Paldies draudzes vecākajiem Edītei un Cēzarim, kas pieskatīja mūsu virtuvi un rūpējās, lai mūsu grupai katru dienu būtu svaigi

dārzeņi. Caur virtuvi varējām pārliecināties, kas vietējiem iedzīvotājiem ir ražas un neražas gadi. Šogad varējām baudīt ziedotos dārzeņus visās ēdienreizēs.

Ļoti sirsnīgi grupu uzņēma Ilūkstes prāvests Andrejs Trapučka. Svinējām Misi kopā ar vietējo draudzi. Prāvests vairākas dienas iepriekš zvanīja, lai visu sarunātu, un sagādāja mums pienu. Paldies!

Šogad bija mazākā grupa, kāda ir piedzīvota Alberta draudzes svētceļojumos – 25 cilvēki. Pirms desmit, piecpadsmīt gadiem sludinājumos rakstījām – dalībnieku skaits ir ierobežots (līdz 50 cilvēkiem). Vajadzēja atteikt. Šī bija vīru grupa. Vīru skaits bija lielāks. Nepierasti pēc tā, ko redzam draudzē. Toties noieto kilometru skaits bija lielāks nekā citos gados. Pa 28 kilometriem četras dienas pēc kārtas.

Pirms Aglonas nedaudz atpūtāmies Ambeļos, Sporta un kultūras pasākumu centrā. Ar peldēšanas un volejbolu. Iegājām bazilikā 13. augusta vakarā. Pirmais nepatīkamais pārsteigums – nedabūjām savu pierasto 105. telpu. Tās vietā mums piešķīra stipri mazāku, kur pat 25 cilvēkiem maz vietas izlikt savus matracīšus. Otrais nepatīkamais pārsteigums – sirēnas un evakuācija uz pagrabu. Piedzīvojām dronu uzlidojumu.

Tradicionāli izbaudījām visus ārpus ceļa vakara notikumus: aizlūgšanas, krustaceļu ar privātām pārdomām, mūsu grupiņas talantu priekšnesumus, atsakoties no sarunām vēl mazākās

grupiņās. Katrai ceļā pavadītai dienai varēja sekot Alberta draudzes *Facebook* kontā.

Inese

Dažas liecības

Šis bija mans trešais svētceļojums, un es droši varu teikt, ka tas bija vislabākais. Es nesaku, ka iepriekšējie bija slikti. Pēc katra svētceļojuma es ar nepacietību gaidīju nākamo. Bet šis svētceļojums kļuva īpašs ar to, cik maza un saliedēta bija grupiņa.

Iepriekšējos gadus es uzzināju citu cilvēku vārdus, varbūt minimāli parunāju un atlikušo laiku pavadīju ar draugiem, kurus “pavilku” līdz svētceļojumā. Šajā svētceļojumā man izdevās iepazīties ar jauniem cilvēkiem un vēl labāk izzināt jau zināmos. Tas radīja ģimenisku un saliedētu sajūtu, tādēļ bija žēl atvadīties svētceļojuma beigās.

Fiziski nebija viegli. Muguras sāpes un tulznas radīja grūtības fokusēties lūgšanās un pat Mises laikā. Bet dziedāšana deva iespēju novērst uzmanību no tām un domāt par Dievu. Ejot pa ceļu, arī ārpus lūgšanu laika man nebija brīžu, kad sūdzēties par grūtībām. Jo bija daudz labu sarunu un smieklu, arī kad stipri lija lietūs vai bija grants ceļš.

Šogad man īpaši patika talantu šovs, kas pārgāja muzikālā vakarā. Un vislabākais, ka dziedājām ne tikai latviešu, bet arī krievu, spāņu un itāļu valodā. Mūzika šajā svētceļojumā vienoja cilvēkus, ejot dziedājām ģitāras pavadījumā un bez tā.

Nevienu brīdi svētceļojumā nejutos izsalkusi, virtuve labi parūpējās, lai visi ēstu līdz sātam. Pa ceļam satikām jaukus cilvēkus, kas pacienāja mūs ar kaut ko saldu vai dārza veltēm.

Pa ceļam bija skaisti dabas skati. Peldes ezeros, redzot saulrieta debesis, dienas beigās palīdzēja atvilkt elpu no intensīvās dienas. Dabas man noteikti pietrūkst, kad atgriežos Rīgā.

Šis svētceļojums mani satuvināja ar daudziem cil-vēkiem. Es pacietīgi gaidīšu nākamo svētceļojumu, lai iegūtu vēl jaunas atmiņas, ko vēlāk atcerēties ar smaidu.

Alma

Svētceļojums nekad nebeidzas!

Šis ir mans pirmais svētceļojums kā ticīgajai. Ar "Albertiem" iet ir tiešām ļoti forši un brīvi. Pirmajās dienās bija nedaudz grūti pierast, bet atmosfēra bija ļoti patīkama un ģimeniska. Visi ir kā viena komanda – neviens nebija atstumts. Kā jaunietai ir nedaudz grūti būt starp tik daudziem pieaugušajiem, bet nebija sajūtas, ka neiederos, jo visi bija ļoti pieņemoši un draudzīgi. Virtuve arī bija ļoti atbalstoša. Dienās, kad nebija spēka iet, bija iespēja palīdzēt virtuvē, kur tāpat visi kopā lūdzās un sarunājās.

Ejot šo ceļu, bija ļoti mierīgi, nevienā brīdī nebija sajūtas, ka būtu par maz pārtraukumu vai lūgšanu. Man bija liels prieks, ka arī mani aicināja iesaistīties, piemēram, vadīt kādu rožukroņa daļu ar mikrofonu. Ļāva ieteikt arī slavēšanas dziesmas, ko dziedāt, un tas tiešām bija ļoti forši, jo neradās sajūta, ka tevi neievēro, neļauj neko darīt un iesaistīties.

Bija arī labi runāt ar priesteri, kurš atbildēja uz jautājumiem un palīdzēja saprast ticību. Slavēšanas vakars bija viena no manām mīļākajām svētceļojuma daļām. Visas dziesmas, aizlūgšanas un laiks palūgties tiešām dod garīga piepildījuma sajūtu. Visu svētceļojumu Svētais Gars bija jūtams – gan caur cilvēkiem, gan svētvietās.

Aglonā kopā ar grupu gāju uz svētceļnieku Misi. Mēs uzstājāmies, un tad es arī jutu tādu miera sajūtu, jo biju starp savējiem – cilvēkiem, kuri visus pārējos pieņem tādus, kādi viņi ir. Arī atbraucot mājās pēc svētceļojuma, bija ļoti jūtams Svētais Gars. Visas lūgšanas, dziesmas, sarunas ir palikušas un vienmēr arī paliks ar mani. Es esmu bezgalīgi pateicīga visiem, kuri mums taisīja ēst, palīdzēja tikt galā ar sāpēm un nodrošināja mums naktsmītnes.

Tagad atsākas laiks, kad saku: “Līdz nākamajam svētceļojumam!”

Terēza

Šis bija otrais gads pēc kārtas, kad piedalījos svētceļojumā uz Aglonu. Esmu Rīgas garīgā semināra “Redemptoris Mater” seminārists. Esmu itālis, Latvijā dzīvoju jau trīs gadus. Ir brīnišķīgi, ka jaunais semināra gads – ceturtais pēc kārtas – sākās tieši Aglonā. Kopā piedzīvotais garais, grūtais, taču arī skaistais un priecīgais ceļš būs palīgs, lai jauno gadu aizvadītu ar visām tā pūlēm un priekiem, nebēgot no realitātes – tieši tāpat, kā tas bija svētceļojumā uz Aglonu.

Garā ceļa laikā kāds atkārtoja vienkāršu, bet ļoti nozīmīgu frāzi: vissvarīgākais, kad kaut ko uzsākam, ir to pabeigt... Un tā mēs daudz staigājām, cietām un priecājāmies, un, pats galvenais, pabeidzām to, ko bijām iesākuši.

Katru gadu, pateicoties tam, ka maršruts mainās, man ir iespēja iepazīt un apbrīnot jaunas vietas Latvijā. Šis bija Sēlijas gads, caur kuru mēs nonācām Latgalē. Vēl viena svarīga lieta ir tā, ka varēju pamanīt savu progresu latviešu valodas zināšanās, un līdz ar to – labāk iepazīt citus svētceļniekus un sadraudzēties ar viņiem. Skaista pieredze!

Džanfranko (*Gianfranco*)

Godīgi sakot, es negribēju doties šajā svētceļojumā, jo man nepatīk staigāt. Man labāk patīk būt mierā, atpūsties, gulēt; bet es redzu, ka Dievs zina manu vājību. Viņš zina – ja es neko nedaru, es viegli atkal iekrītu slinkuma grēkā. Tāpēc esmu apbrīnas pilns, redzot, kā Dievs liek man iziet no komforta zonas, lai es satiktu Viņu un Viņš parādītu, cik ļoti mani mīl.

Mēs nogājām apmēram 200 km astoņās dienās, un bija brīži, kad es jutos pilnīgi spēku izsmēlis, ar tulznām uz kāju pirkstiem un bez jebkādas gribas turpināt. Šādos brīžos es tikai teicu Dievam: “Kungs,

es vairs nevaru, man sāp kājas, es labāk gulētu gultā, atpūstos šajā atvaļinājumā un nestaigātu tik daudz; bet es zinu, ka Tu esi mani atvedis līdz šejieni. Es gribu pildīt Tavu gribu, palīdzi man turpināt!” Un tā arī bija, Viņš man deva spēku doties tālāk.

Tāpat es negribēju doties šajā svētceļojumā, jo vēl ļoti labi neprotu latviešu valodu un baidījos, ka neko nesapratīšu. Kad deva norādījumus vai kad brālis Jānis teica sprediķus, es daudzas lietas nesapratu. Bet es redzu, kā Dievs runā ne tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem: piemēram, kad visi atbalstīja viens otru vai kad runāja ar mani un ļoti pacietīgi un vienkārši visu paskaidroja, lai es varētu saprast.

Ierodoties Aglonā un stāvot Dievmātes priekšā, es spēju atcerēties, cik ļoti Dievs mani mīl, un visus brīnumus, ko Viņš ir darījis manā dzīvē un manā stāstā, un tas man ir devis nepieciešamo spēku, lai turpinātu šo svētceļojumu uz mūžīgo dzīvi.

Daniels

DRAUDZES REKVIZĪTI

1) Bankas konts tekošajiem maksājumiem (apkure, elektrība, ūdens utt.)

Saņēmējs: **Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze**

Saņēmēja reģ. Nr.: **90000083961**

Juridiskā adrese: **Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002**

Banka: **“Swedbank”, AS**

Bankas SWIFT kods: **HABALV22**

Konta Nr.: **LV82HABA0551014809665**

2) Konts baznīcas remontiem

Saņēmējs: **Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze**

Saņēmēja reģ. Nr.: **90000083961**

Juridiskā adrese: **Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002**

Banka: **AS Luminor | DNB**

Bankas SWIFT kods: **RIKO LV 2X**

Konta Nr.: **LV04RIKO0002013041712**

Ražas svētki

- www.facebook.com/AlbertaDraudze

Liturgiskais kalendārs

1. oktobris, ceturtdiena – Sv. Terēze no Bērna Jēzus, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena

Svētās Mises: plkst. 8.00 un 18.00

2. oktobris, piektdiena – Sv. sargeņģeļi, piemiņas diena

Svētās Mises: plkst. 8.00 un 18.00

4. oktobris, svētdiena – Sv. Francisks no Asīzes (franciskāņu ordenim – lielie svētki)

Svētās Mises: plkst. 9.00, 11.00 un 18.00

7. oktobris, trešdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas, Rožukroņa karalienes, piemiņas diena

Svētās Mises: plkst. 8.00 un 18.00

15. oktobris, ceturtdiena – Sv. Terēze no Avilas, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena

Svētās Mises: plkst. 8.00 un 18.00

17. oktobris, sestdiena – Sv. Ignats no Antiohijas, bīskaps un moceklis, piemiņas diena

Svētās Mises: plkst. 8.00 un 17.00 (svētdienas Sv. Mise)

18. oktobris – svētdiena, kas veltīta misijām. Ziedojumi misiju atbalstam

28. oktobris, trešdiena – Sv. apustuļi Sīmanis un Jūda, svētki

Svētās Mises: plkst. 8.00 un 18.00

Rožukroņa lūgšana

Oktobrī Rožukroni mūsu baznīcā kopīgi lūgsimies pēc vakara Sv. Mises no **pirmdienas līdz piektdienai**.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00–9.00 un 17.00–18.45

sestdienās:

7.00–9.00 un 16.00–18.00

svētdienās:

8.00–14.00 un 17.00–19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00–12.00 un 17.00–19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8,00

18.00

Sestdienās:

8,00

17.00

Svētdienās:

9.00

11.00 (Summa)

18.00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8.00

11.00 (Summa)

18.00 (sestdienās - 17.00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no plkst. 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**,
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9.00 līdz 13.00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13.00 līdz 17.00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFM Cap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: br. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Līga Ciematniece

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET
ALFA KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**